PETER DRUCKER DESPRE CUM SĂ NE AUTOGESTIONĂM. PARTEA A II-A

Autor: Ana Poganu | 20 ianuarie 2022

Textul de față este al doilea dintr-o serie de cinci articole în care voi parafraza perspectiva lui Peter Drucker, considerat părintele managementului modern, asupra modului în care un individ ar trebui să se autogestioneze în contextul complex, de cele mai multe ori confuzant, al secolului XXI. Voi urmări cele cinci teme pe care le discută gânditorul: (1) Care sunt capacitățile mele? (2) Care este domeniul în care ar fi potrivit pentru mine să activez? (3) Care este contribuția pe care o pot aduce? (4) Cum să gestionez relațiile cu cei din jur? (5) Cum mă voi pregăti pentru a doua jumătate a vieții?

Care este domeniul în care ar fi potrivit pentru mine să activez?

Răspunzând la întrebările ce vizează capacitățile pe care le are, modul în care învață și valorile pe care le cultivă, un individ se confruntă cu următoarea problemă: care ar fi domeniul cel mai potrivit în care să le exercite pe toate. Însă puțini pot lua această decizie la începutul parcursului lor, iar unii nici nu ar trebui să o ia *atunci*.

Pentru unii indivizi, afinitățile pentru un anumit domeniu se arată timpuriu. Matematicienii, muzicienii, fizicienii sau chiar bucătarii, spre exemplu, își descoperă înclinațiile pentru aceste domenii foarte devreme. Însă pentru o bună parte a populației, acest lucru se întâmplă abia pe la vârsta de 20 de ani. Cu toate acestea, până atunci, un individ ar trebui să-și cunoască abilitățile, modul în care activează cel mai bine și valorile pe care le are. Abia atunci va putea (ba chiar va trebui!) să decidă în ce domeniu să activeze sau, mai degrabă, în ce domeniu să *nu* activeze. Un individ care conștientizează că performanțele sale nu sunt strălucite într-o multinațională ar trebui să știe să refuze un post într-o astfel de companie. La fel și în cazul persoanelor care lucrează cel mai bine în funcția de consultanți – aceștia ar trebui să știe să refuze un post care necesită abilitățile unui decident.

Într-o anumită măsură, aceste răspunsuri îi pot determina pe indivizi să ia decizii negative, însă în egală măsură le oferă posibilitatea de a lua decizii pozitive, de a accepta o funcție, o sarcină sau o oportunitate. „Da, voi accepta această sarcină, însă acesta va fi modul în care *eu* o voi realiza”, atrage Drucker atenția. „Acesta este modul în care soluția va fi structurată, acesta este modul în care îmi gestionez relațiile cu cei din jur, acestea sunt rezultatele la care vă puteți aștepta din partea mea, acesta este timpul de lucru în care îmi voi duce la bun sfârșit sarcina.” Toate realizate în maniera în care pot *eu* să le fac.

Carierele de succes nu sunt planificate, ne surprinde Drucker. Sunt urmarea alegerilor unor indivizi care erau pregătiți pentru oportunitățile ce s-au ivit datorită faptului că își cunoșteau capacitățile, modurile în care dădeau cel mai bun randament și erau foarte conștienți de valorile pe care le au. Acestea au fost elementele care i-au dezvoltat din oameni muncitori, competenți, dar mediocri în „vârfurile” domeniilor lor.

Imagine: Giorgio de Chirico, „The Anxious Journey”, Sursa: WikiArt